

menniskjan verður hvørki frelst av verkum ella halgisiðum.

Halgisiðirnir í Galatia vóru m.a. umskering, eitt útvortis tekin, sum vit í okkara føri í dag kunnu samanbera við dóp.

Paulus slær tí fast í Galatia-brævinum 5:2 & 4: »Eg, Paulus, sigi tykkum, at lata tit tykkum umskera (ella doypa til frelsu), gagnar Kristus tykkum einki. - Tit eru skildir frá Kristusi, tit, ið vilja verða rættvísgjørdir av lóg; tit eru falnir úr náðini.«

Álvarsamt at kunngera endurføðing í dópi!

Endamál okkara má altíð vera at halda fast við boðskapin, ið Jesus kom við.

Hesin boðskapur er, at »Tann, ið trýr á Sonin, hevur ævigt lív; men tann, ið ikki vil lýða Sonin, skal ikki síggja lívið; nei, vreiði Guds verður verandi yvir honum.« (Jóh. 3:36).

Síðan er tað lýdni ímóti Harranum at lata seg doypa, eftir at ein er komin til trúgv. Hetta er tað, ið vit greitt síggja í skriftini og sum var praktiserað í øllum teimum fyrstu

kristnu familjunum, sum høvdu røtur aftur til ápostlanna dagar.

At doypa børn er sera álvarsamt og kann lættliga gerast ein snávisteinur fyri tey, tá tey gerast vaksin. Teimum tørvar tá ikki at koma til persónliga trúgv á Harran, tí hetta var jú alt avgreitt, tá tey vóru doypt sum børn.

Tað er eitt álvarsmál at víkja frá læru Jesusar og serliga fyri tey av okkum, sum standa við ábyrgd og sum kunngera orð Guds.

Paulus er sera álvarsamur um teir í Galatia, ið kunngjørdi eitt annað evangelium, at hann sigur: »Sum vit áður hava sagt, sigi eg nú uppáftur: Kunnger nakar tykkum annað evangelium enn tað, sum tit hava tikið við, so veri hann bannaður!« (Gal. 1:9).

Áminning til okkum øll

Góðu landsmenn – er tað rætt av okkum bert fyri frið skyld at sleppa sannleika Guds og at prædika øðrvísi, enn orð Guds lærir okkum? Vit kunnu spyrja við Paulusi: »Tali eg nú menniskjum til vildar ella Gudi! Ella royni eg at toknast menn-

iskjum! Roynði eg at toknast menniskjum enn, so var eg ikki tænarí Kristusar.« (Gal. 1:10).

Endamál okkara er ikki stríð og gjáir, men endamál okkara er at verða trúgv ímóti Harranum og orði Hansara. Men, tað er ein veruleiki, at tá vit verða sett til andlits við ein sannleika, kann hann elva til figgindskap. Paulus sigur sjálvur við tey í Galatia: »Eri eg tá vorðin figgindi tykkara við at siga tykkum sannleikan?« (Gal. 4:16).

Tað, sum eg inniliga vil minna á er, at vit eiga altíð at verða orði Guds lýðin.

Elvir hetta til stríð og gjáir okkara millum, so kunnu vit ikki annað enn velja at lýða Gud, heldur enn menniskju.

Eg vil enda við somu bøn og ynski fyri landsmonnum mínum, sum Paulus ber fram í Rómbrævinum 10:1: »Brøður! Hjartans ynski mitt og bøn mín til Gud fyri teimum er, at tey skulu verða frelst.«

Við hesum orðum vil eg ynskja øllum Føroya fólki eitt av Harranum signað nýggjár.

Orð Jesusar í Fjallataluni: »Sæl eru tey, sum fáa frið í lag«, eru væl kend. Og hesi orð eru enn aktuell og eiga vit at virka fyri hesum friði í gerandisdegnum.

Men, meinti Jesus, at vit fyri einhvønn prís eiga at liva og virka soleiðis, at friður er ímillum okkum og fólkið, ið vit liva ímillum?

Hugsa vit um Jesus sjálvan, so síggja vit, at Hann við lívi og boðskapi Sínum bar gleði og frið inn í lívið hjá mongum, men samstundis kom tað eisini til skilnað millum Hann og onnur, og serliga relegiøsu leiðararnar, orsakað av boðskapi Hansara.

Hann kundi havt slakað ímóti vilja Faðirsins og tillagað boðskapin fyri at sloppið undan skilnaðinum og gjónni, men Hann valdi lýdni og kom tí at bera prís, sum endaði við Golgata.

Tøkk

Vit takka við hesum øllum, sum vístu okkum samkenslu, tá okkara elskaði

Rasmus

doyði og varð jarðaður.

Tøkk øll tit, sum sendu blómur og kransar og fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Tøkk til politistarnar, ið bóru boðini á ein so virðiligan hátt. Ein serstøk tøkk til Hera Joensen, prest, fyri hansara viðkomandi talu og Eyðun Nolsøe fyri vakra sangin í Vesturkirkjuni.

Ein serstøk tøkk til tykkum, sum við áminningartiltøkum tóku stig til at ganga hansara seinasta ynski um hjálp til sálarsjúk á møti.

Gott nýggjár øll somu!

Kirstin, Mortan, Palma, Georg, Rannvá, Linda og Andrea

Tøkk

Takk fyri alla umsorgan og hjálp, tá elskaði pápi,abbi og verfaðir

Jørleif á Dalbø

doyði og bleiv jarðaður.

Takk fyri troystarrík orð í kirkjuni, vitjanir, hjálp til ervið og tykkum mongu, ið fylgdu. Takk fyri gávur til leguhúsið.

Øllum verður ynskt eitt av Harranum signað nýggjár.

Ella, Jastrid, Eyðun, Eyðtór, Hjørdis, Ester, Bergtór og Sofus